

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Who was Bernard of Clairvaux and how did he protect the Jews during the Second Crusade?
2. How were the teachings of the Baalei Tosefos disseminated to the Jews of Provence and Spain?
3. How many scholars from France and England emigrated to Eretz Yisrael in the year 1211?
4. Who succeeded the Ritzvah after his death?
5. Which Rabbis defended the Talmud in the year 1240?

This and much more will be addressed in the fourth lecture of this series: "The Baalei Tosefos and the Return to the Land of Israel".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VII Lecture #4

THE BAALEI TOSEFOS AND THE RETURN TO THE LAND OF ISRAEL

Presented by Rabbi Shmuel Irons

I. The Second Crusade

A. Let this be recorded for later generations to praise and magnify Al-mighty G-d. For Satan came to Ashdod to pillage Israel and Judah; the enemy traveled in large groups and camped in Haradah. (See Numbers 33:24) This occurred in the year 4906 (1146), when our adversaries came and oppressed Israel. For Radulf was wicked and he treacherously persecuted the Jews. Radulf, the priest of idolatry, arose against the nation of G-d to destroy, slay, and annihilate them just as wicked Haman had attempted to do. He set forth from France and traveled across the entire land of Germany - may G-d spare the Jewish community there, -to seek out and to contaminate the Christians with the horizontal-vertical sign. He went along barking and was named "barker", summoning all in the name of Chr---, to go to Jerusalem to war against Ishmael. Wherever he went, he spoke evil of the Jews of the land and incited the snake and the dogs against us, saying: "Avenge the crucified one upon his enemies who stand before you; then go to war against the Ishmaelites." **Sefer Zechirah**

B. Upon hearing this, our hearts melted and our spirit failed us, because of the fury of the oppressor who intended to destroy us. We cried out to our G-d, saying: "Alas, L-rd, not even fifty years, the number of years of a jubilee, have passed since our blood was shed in witness to the Oneness of Your Revered Name on the day of the great slaughter. Will You forsake us eternally, O L-rd? Will You extend Your anger to all generations? Do not permit this suffering to recur."

The L-rd heard our outcry, and He turned to us and had mercy upon us. In His great mercy and grace, He sent a decent priest, one honored and respected by all the clergy in France, named Abbe Bernard of Clairvaux, to deal with this evil person. Bernard, too, spoke raucously, as is their manner; and this is what he said to them: "It is good that you go against the Ishmaelites. But whosoever touches a Jew to take his life, is like one who harms Jes-- himself. My disciple Radulf, who has spoken about annihilating the Jews, has spoken in error, for in the Book of Psalms it is written of them: 'Slay them not, lest my people forget.'"

All the Gentiles regarded this priest as one of their saints, and we have not inquired whether he was receiving payment for speaking on behalf of Israel. When our enemies heard his words, many of them ceased plotting to kill us. We also gave our wealth as ransom for our lives. The L-rd, being merciful to us, permitted a remnant to survive on the earth and enabled us to remain alive. Whatever they asked of us, either silver or gold, we did not withhold from them. Were it not for the mercy of our Creator in sending the aforementioned Abbe and his later epistles, no remnant or vestige would have remained of Israel. Blessed be the Redeemer and Savior, blessed be His Name! **Sefer Zechirah**

C. A Jewish woman named Mistress Mina of Speyer left the city, and they seized her and cut off her ears and the thumbs of her hands; thus did she suffer for the sanctification of her Creator. Happy is the people whose lot is thus; happy is the people whose G-d is the L-rd. **Sefer Zechirah**

D. After the feast of Tabernacles in the year 4906, they departed from the cities and made their way to the fortresses. The majority of the community of Cologne gave a large sum to the bishop of Cologne so that he would give them the fortress of Wolkenburg. This was the securest refuge in Lorraine. They gave the nobleman, keeper of the fort, many gifts, so that he would leave the fort and hand it over to them alone, and no stranger or uncircumcised one was allowed to join them. They all pledged their lives and their homes and wealth in the city of Cologne to the bishop as collateral. . . . From the time the Gentiles were informed that Wolkenburg had been given to the Jews and that they were gathering there, they ceased pursuing them, and thus relief came for all the rest of the Jews who were fleeing to the castles. . . . I, the young author of this narrative, was thirteen years old when I dwelled with my kinsmen in the fortress of Wolkenburg. Most of them were related to my mother, may her soul rest in Eden. The other Jews of all the king's provinces gathered together and arose in defense of their lives. They saved themselves and their families by seeking refuge in the fortresses of Gentile acquaintances. **Sefer Zechirah**

E. Other Jews, too, were seized and forcibly defiled with the disgusting water. They escaped, however, and were saved, and that very night they fled and returned to their L-rd, the Holy One of Israel. A Jewish woman by the name Gutalda, of blessed memory, was seized at Aschaffenburg, but she refused to be profaned with the bitter, accursed water. She sanctified the Holy Name and drowned herself in the river. May G-d remember her for good. **Sefer Zechirah**

F. On the twenty-second day of the month of Adar, the evildoers attacked the community of Wurzburg, for the other communities had already fled to the rocks and fortresses. The inhabitants of Wurzburg had anticipated living in tranquility, but instead they endured distress and destruction. The enemy made false accusations in order to justify their attack upon them. They declared: "We have found a Gentile in the river whom you slew and threw there. He had thus achieved sainthood and is working miracles." . . . As a result, the errant ones and the poorer segment of the population, those who derive joy from things of no consequence, arose and smote the Jews. A saintly person named Rabbi Isaac, son of our Rabbi Eliakim, a modest and humble man, venerable and pleasant, was slain over his book; and there were twenty-one others with him. **Sefer Zechirah**

G. On the following day, the bishop ordered that all the slaughtered saints be collected on wagons-all the choice severed limbs, hips and shoulders, thumbs of hands and feet, sanctified with holy oil, together with everything else that remained of their bodies and limbs-and buried in his garden. Hezekiah, son of our Master Rabbi Eliakim, and Mistress Judith, his wife, purchased this Garden of Eden from the bishop and consecrated it as an eternal burial ground. "May he who is generous be blessed for his bountifulness, for having given." **Sefer Zechirah**

H. Also in Ham, about one hundred and fifty people were slain. May G-d remember them for good. **Sefer Zechirah**

I. In Carentan, too, countless people were slain; for they had gathered together in one courtyard, and the enemy came upon them suddenly. There were two young men, valiant brothers, who stood in defense of their own lives and those of their brethren. They slew and wounded their enemies, and the foe could not prevail against them, until the enemy came upon them from the rear into the courtyard and slew all of them.

Rabbi Peter, the Great Rabbi, disciple of our **Master Rabbi Shmuel (Rashbam)** and his brother, our **Master Rabbi Yaakov of Rameru (Rabbainu Tam)**, was slain as he marched in the funeral procession of a deceased Parnass. Woe to the generation that has lost so precious a pearl! **Sefer Zechirah**

J. Those who had been forcibly converted in the various communities returned to the true path in that same year 4907. Blessed be He Who grants strength, for He provided a priest who guided them to the land of France and other lands, so that they might return to their Torah and remain in those places until their defilement had worn off and been forgotten. For this, he took neither silver nor gold. Blessed be He who performs miracles for all who trust in Him and draw near to Him. **Sefer Zechirah**

K. On the fifteenth of Av in the year 4907, all the communities had already returned to their native lands and dwelt in their cities and in their homes as before. The errant ones had already passed through and were headed toward Topheth and Gehenna. Blessed be the G-d Who wreaks vengeance, for most of them never returned to their homes, nor did their communities ever see them again. Some of them died of starvation, some by the plague or sword, and some from the exhaustion of the sea crossing. Furthermore, the hand of the L-rd was upon any evildoers who had laid a hand upon a Jew. Only a small number of the murderers-not even one out of a hundred-ever returned to their homeland. **Sefer Zechirah**

II. The Baalei Tosfos - From France to Provence and Normandy and Spain

A. Rav Yitzchak ben Avraham - Ritzbah

ושמעתי מפי מורי ה"ר נתן בן ה"ר מאיר שבתחילה כשבא ללמוד תורה לפני רבי יצחק בר' אברהם תקע התוקע ארבעה שברים אמר לו ר' יצחק . . . דרשת הרמב"ן לראש השנה

I heard directly from my master, HaRav Nasan b. HaRav Meir, that when he first came to learn Torah before Rabbi Yitzchak b. Rav Avraham, the blower of the shofar blew four shevarim. Rabbi Yitzchak said to him . . . **Ramban's Discourse on Rosh HaShana**

והרמב"ן כתב: קבלתי מפי מורי רבינו יהודה שקבל מרבו רבינו יצחק בר אברהם (ריצב"א) הצרפתי. אורחות חיים הל' ליל הפסח

Ramban wrote: I received from my master Rabbainu Yehudah who received this from his master Rabbainu Yitzchak bar Avraham (Ritzbah) of France. **Orchos Chaim Hilchos Leil Pesach**

B. Rabbis Moshe, Shmuel, and Yitzchok b. R. Shneur, of Evreux, Normandy
 (1) ודבר זה חדשתי אותו בילדותי והרציתי הדבר לפני רבני צרפת אל הרב ר' משה בר' שניאור ואל אחיו ר' שמואל ואל הרב ר' יחיאל בפריש על ידי קרובי הרב ר' יונה שלמד שם. דרשת הרמב"ן לראש השנה

I presented this matter to the Rabbis of France, Rav Moshe b. Rav Shneur and his brother R. Shmuel [of Evreux], and to Rav Yechiel in Paris, through my relative, HaRav Rabbi Yonah who studied there. **Ramban's Discourse on Rosh HaShanah**

(2) והר"מ מאיבר"א פירש דקאי אשלשה שאכלו ויצא אחד מהם לשוק קוראים לו ומזמנים עליו. תוספות מסכת ברכות דף מו:

(3) וה"ר שמואל מאיבר"א פי' שנתן דמי כולם כגון שהמוכר היה חייב ללוקח מעות כבר והשתא ניחא דבאותם מעות לא היה קונה כי היכי דלא מצי לקדושי בהן איתתא לפי שהוא מלוה ה"נ לא מצי למיקני בהן קרקע ובהאי נמי איכא יפה כח דחזקה שקונה בלא כסף. תוספות מסכת קידושין כז:

(4) וה"ר שמואל מאיבר"א כתב בשם הריצב"א שאם לא נשתנה מראית הבשר שעל השבר אז ודאי נתרפא יפה אבל אם נשתנה אז ודאי יש לחוש. טור יורה דעה סימן נו

(5) ומיהו שמעתי ממורי הר' שמואל מאיבר"א דאי יום ראשון הוי חול לא יצא בכרכת שהחינו שבירך ביום ראשון כלולב לפי שאז אינו אלא שעת עשייה ולא שעת נטילה. הגהות ספר תשב"ץ קטן סימן קנא מר' פרץ מקורבייל

(6) וה"ר יצחק בר שניאור פירש ממרעיהו אפילו ממקום שמותר לרעותה ולגדלה דהיינו בחו"ל דאין מגדלין בהמה בא"י וזו היא הדרשה דאיתא בספרי רק קדשיך אשר יהיו לך מכאן שמביאין קדשים מחו"ל. תוספות מסכת תמורה יח.

(7) וכתב ה"ר יצחק ז"ל בר ר' שניאור כי כל בני אדם חשובין בקיאיין במקצת וספק נפשות להקל ומדליקין את הנר בשבילו ומכבין אותו ושוחטין לו ואופין ומבשלין ספר כלבו סימן לא

(8) ובשיטת מאיבר"א תירץ דמוחלפת השיטה היא אותה דכלכלה ורבי יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו. תוספות מסכת ביצה דף ג.

(9) ורבותינו מאיבר"א אוסרים אפילו על ידי מליחה. ספר כלבו סימן מח

(10) והר"ם בר שניאור ז"ל נתן טעם לדבר למה אלימא חזקת העירוב שבכל מקום אין לדון חזקה אלא מדבר שהספק בא ממנו. פי' הריטב"א למס' עירובין לו.

C.

חכמי הצרפתים הם המורים והם המלמדים לנו כל נטמן. הקדמת הרמב"ן לקונטרס "דינא דגרמי"

For all things that elude us, the French scholars are our guides and teachers.. **Prologue of Ramban to "Dina D'Garmi"**

III. From France to Israel

A. Rabbainu Shimshon

(1) ורבינו שמשון כתב, שמעשה בא לפני ר"ת באחד שרצה ללוות, וכתב כל נכסיו לאחר, להבריחם שלא ישתעבדו לבעל חוב, וגם באחד שהבריה נכסיו שלא ישתעבדו לכתובת אשתו, ופסק ר"ת שהמתנה מתנה. שו"ת הרא"ש כלל עח סימן ג

(2) דע לך, כי הפרישות בארץ הזאת הם פרישות תלמידים שלא שמשו כל צרכן, ורצו ליחנק ונתלו באילן גדול. ותלמידים פירשום לפני הרב רבי פרץ, ושאר גדולים ז"ל, ואין לסמוך עליהם. כי יש בידי פרישת רבינו שמשון ז"ל ולא כתב כן. שו"ת הרא"ש כלל כ סימן כז

(3) וידעת מרי שרבינו היה רגיל לומר, דכל היכא דאיכא פלוגתא דרבוותא, לא מפקינן ממונא מחזקתיה. וכיון דפליגי הכא רש"י, ומורי קיים פירושו, ור"ת, ור"י ורבינו שמשון, אשר רוב תורתנו על פיהם, פירשו בענין אחר. שו"ת הרא"ש כלל פד סימן ג

B. Rabbainu Yosef b. R. Baruch, *Ish Yerushalayim*

(1) ורבינו יוסף איש ירושלים תירץ . . . תוספות מגילה ד.

(2) ורבינו יוסף איש ירושלים פסק דאף ביחיד צריך לברך . . . תוספות מגילה ה.

(3) אך הקשה הר"ר יוסף מארץ ישראל על פירוש זה א"כ . . . תוספות קידושין לד.

(4) תי' ה"ר יוסף מירושלים דסבירא לי' לר' מאיר דיטמא דכתיב גבי משקין היינו הכשר תוספות מסכת פסחים טז.

(5) וה"ר יוסף בה"ר ברוך אומר דאינו ראייה . . . תוספות שבועות מו.

IV. The Yeshivah of Paris

A. Rabbainu Yehudah Chasid of Paris

(1) וי"מ בשם ה"ר יהודה חסיד הא דחשיד אממונא כשר לשבועה משום דשמא ע"י שבועה יפרוש מגזל אבל גזלן ודאי כמו שמממון אינו פורש ה"ה משבועה. תוספות בבא מציעא ה:

(2) ומיהו אותן מלחמות הכתובין בלע"ז נראה לרבינו יהודה דאסור לעיין בהן דלא גרע מהא דתניא בפ' שואל (לקמן קמט.) כתב שתחת הצורה והדיוקנאות אסור לקרות בהן בשבת ואפי' בחול לא ידע ר"י מי התיר דהו"ל כמושב לצים. תוספות שבת קטז:

(3) ובתוספות רבינו יהודה נמי משמע דהלכה כרבי יהודה שמחשב בהם שנת שמטה שבזמן הזה מ"ט שנה לכל יובל תוספות עבודה זרה ט:

(4) ובהלכות גדולות פירש דראשונים שהם מצוה משום סרך תרומה טעונין ברכה אבל אחרונים שהם לצורך אדם משום מלח סדומית אין טעונין ברכה ומכאן כתב רבינו יהודה בפרק במה מדליקין בתוספ' שאין לברך על קריאת שמע שלפני מטתו אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרות שמע. תוספות חולין קה.

B. Rabbainu Yechiel

(1) ואלו שמשו לפני ר"י . . . ורבינו שמשון משנ"ץ איש עיון ורבינו יצחק אחיו. . . . ואחר שנפטר רבינו יצחק מדנפיר' מלך רבינו יצחק בר אברהם ור' שמשון אחיו הלך לירושלים ונקבר תחת רגלי הכרמל בשיבה טובה אחרי רבינו יצחק בורמין (בר אברהם) מלך רבי יודא בפריש ורבינו שמשון בשנ"ץ. . . . שנת פ"ד לפרט נפטר גור אריה בפריש בן נ"ח . . . אחרי ר' יהודא מלך ר' יחיאל. שו"ת מהרש"ל סימן כט

These are the disciples of Ri (Rabbainu Yitzchak of Dampierre) . . . Rabbainu Shimshon of Sens, a person of great profundity and Rabbainu Yitzchok [ben Avraham] his brother . . . After the death of Rabbainu Yitzchak of Dampierre [c. 1200], Rabbainu Yitzchak ben Avraham reigned and Rabbainu Shimshon, his brother went to Jerusalem [in the year 1211]. He is buried at the foot of Mount Carmel. He died at a ripe old age [in the year c. 1230]. After [the death of] Rabbainu Yitzchak ben Avraham, [in the year c. 1210], Rabbainu Yehudah of Paris reigned as well as Rabbainu Shimshon of Sens. . . . In the year 1224, the lion cub [Rabbainu Yehudah of Paris] died at the age of 58. . . . After Rabbainu Yehudah, Rabbainu Yechiel reigned. **Responsa of Maharshal 29**

(2) ור' יחיאל ז"ל היה מסופק אם וירמשי"ש חייבין בחלה תוספות ברכות דף לז:

(3) ומורי רבינו יחיאל אמר דגרס דתניא תוספות מסכת פסחים דף ק:

(4) כי שמעתי בשם מורי ה"ר יחיאל מפרי"ש זצ"ל . . . תוספות מסכת יומא דף יח:

(5) ומורי ה"ר יחיאל השיב למורי הרב בשם ר"י . . . תוספות כתובות דף פו.

(6) עוד אומר ר"י בשם רבי יחיאל . . . תוספות נדרים דף ג.

V. The Disputation

A. Yeshu HaNotzri

משנה. מצאו לו זכות – פטרוהו, ואם לאו – יצא ליסקל, וכרוז יוצא לפניו: איש פלוני בן פלוני יוצא ליסקל על שעבר עבירה פלונית, ופלוני ופלוני עדיו, כל מי שיודע לו זכות – יבא וילמד עליו. גמרא. אמר אביי: וצריך למימר: ביום פלוני, ובשעה פלונית, ובמקום פלוני, דילמא איכא דידעי, ואתו ומזים להו. וכרוז יוצא לפניו לפניו – אין, מעיקרא – לא. והתניא: בערב הפסח תלאוהו לישו הנוצרי, והכרוז יוצא לפניו ארבעים יום: ישו הנוצרי יוצא ליסקל על שכישה והסית והדיח את ישראל, כל מי שיודע לו זכות יבוא וילמד עליו. ולא מצאו לו זכות ותלאוהו בערב הפסח. – אמר עולא: ותסברא, ישו הנוצרי בר הפוכי זכות הוא? מסית הוא, ורחמנא אמר לא תחמל ולא תכסה עליו! אלא שאני ישו דקרוב למלכות הוה. תנו רבנן: חמשה תלמידים היו לו לישו הנוצרי, מתאי, נקאי נצר ובוני ותודה. אתיוה למתי, אמר להו: מתי יהרג? הכתיב מתי אבוא ואראה פני אלקים! – אמרו לו: אין, מתי יהרג דכתיב מתי ימות ואבד שמו. אתיוה לנקאי, אמר להו: נקאי יהרג? הכתיב ונקי וצדיק אל תהרגו – אמרו לו: אין, נקאי יהרג, דכתיב במסתרים יהרג נקי. אתיוה לנצר, אמר: נצר יהרג? הכתיב ונצר משרשיו יפרה! – אמרו לו: אין, נצר יהרג, דכתיב ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב. אתיוה לבוני, אמר: בוני יהרג? הכתיב בני בכרי ישראל! – אמרו לו: אין, בוני יהרג, דכתיב הנה אנכי הורג את בנך בכרך. אתיוה לתודה, אמר: תודה יהרג? הכתיב מזמור לתודה! – אמרו לו: אין, תודה יהרג, דכתיב זבח תודה יכבדני. סנהדרין דף מג.

תנו רבנן: לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיים, ולא כיהושע בן פרחיא שדחפו לישו הנוצרי בשתי ידיו . . . יהושע בן פרחיה מאי היא? כדקטלינהו ינאי מלכא לרבנן אזל יהושע בן פרחיה וישו לאלכסנדריא של מצרים. כי הוה שלמא שלח ליה שמעון בן שטח: מיני ירושלים עיר הקדש ליכי אלכסנדריה של מצרים: אחותי, בעלי שרוי בתוכך ואנכי יושבת שוממה. קם אתא ואתרמי ליה ההוא אושפיזא, עבדו ליה יקרא טובא. אמר: כמה יפה אכסניא זו. אמר ליה: רבי, עיניה טרוטות. אמר ליה: רשע! בכך אתה עוסק? אפיק ארבע מאה שיפורי ושמתיה. אתא לקמיה כמה זימנין, אמר ליה: קבלן! – לא הוי קא משגח ביה. יומא חד הוה קא קרי קריאת שמע, אתא לקמיה. סבר לקבולי, אחוי ליה בידיה. הוא סבר: מידחא דחי לי. אזל זקף לבינתא והשתחוה לה. אמר ליה: הדר בך! – אמר ליה: כך מקובלני ממך: כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. ואמר מר: ישו כישף והסית והדיח את ישראל. סנהדרין קז:

B. Ben Satada

העדים ששומעין מבחוץ מביאין אותו לבית דין, וסוקלין אותו. וכן עשו לבן סטדא בלוד, ותלאוהו בערב הפסח. – בן סטדא? בן פנדירא הוא! – אמר רב חסדא: בעל – סטדא, בועל – פנדירא. – בעל פפוס בן יהודה הוא! – אלא: אמו סטדא. – אמו מרים מגדלא נשיא הוא! – כדאמרי בפומבדיתא: סטת דא מבעלה. סנהדרין דף סז.

VI. The Burning of the Talmud

שאלי שרופה באש לשלו' אבליך המתאווים שכן בחצר זבולייך. השאפים בעפר ארץ והכאבים המשתוממים עלי מוקד גוילייך. הולכים חשכים ואין נגה וקוים לאור יומם עליהם אשר יזרח ועלייך. . . . איכה נתונה באש אוכלה תאכל באש בשר ולא נכוו זרים בגחלייך. . . . עוד תגזרי לשרוף דת אש וחקים ולכן אשרי שישלם לך גמולייך. . . . קינה על שרפת התלמוד בפאריז בשנת ה' אלפים וב' שנתחבר ע"י רבינו מאיר מרוטנבורג

Oh [Torah], that has been consumed by fire, seek the welfare of those who mourn over you, of those who yearn to dwell in the courtyard of your habitation, of those who gasp for breath as they lie in the dust of the earth, who are pained and are bewildered over the holocaust of your parchments. They grope in the dark, bereft of light. [Indeed,] they await daylight that will shine upon them and you. . . . How was it that [you, Oh Torah] given by G-d, the Consuming Fire, should be consumed by the fire of mortals, and that the heathens were not singed by your coals? . . . Moreover, you (Oh Torah,) even decreed the burning of your laws and statutes which were given by fire. Therefore, fortunate is he who will requite you. . . . **Lamentation over the burning of the Talmud in Paris, on June 17, 1242, composed by Rabbainu Meir of Rothenberg**

THE BAALEI TOSEFOS

Rashi (1040-1105)

Rashi's Most Famous Disciples

R. Shemayah-R. Simchah of Vitry-Rivan-R. Meir-Rivo

R. Meir's (c. 1060-c. 1130) Most Famous Disciples

Rashbam-Rabbainu Tam-Rivam

Rashbam's (c. 1085-1174) Most Famous Disciples

Rabbainu Tam-Rav Yosef Poras-Rivo

Rabbainu Tam's (c. 1100-1171) Most Famous Disciples

R. Yitzchok of Dampierre-R. Eliezer of Metz-R. Yosef Bechor Shor

R. Yaakov of Orleans-R. Yitzchok ben Mordechai-R. Yitzchok HaLavan

R. Yitzchok ben Baruch-R. Moshe of Pontoise-R. Peter

R. Moshe ben Shlomo HaKohen of Germany-R. Chaim Kohen

Rabbainu Yitzchok of Dampierre's (c. 1120-c. 1200) Most Famous Disciples

R. Moshe ben Shlomo of Germany-R. Shimshon of Sens-R. Yitzchok b. Avraham

R. Baruch bar Yitzchok-R. Yehudah bar Yitzchok of Paris-R. Shimshon of Coucy

R. Yitzchok b. Avraham of Dampierre's (c. 1145-c. 1210) Most Famous Disciples

R. Noson ben Meir of Trinquetaille-R. Yehudah ben Yakar

R. Moshe and R. Shmuel ben Shneur of Evreux

Rabbainu Yehudah ben Yitzchak of Paris' (c. 1166-c. 1224) Most Famous Disciples

R. Yechiel ben Yosef of Paris-R. Moshe of Coucy-R. Yitzchok b. Moshe of Vienna

Rabbainu Yechiel ben Yosef of Paris' (c. 1190-c. 1268) Most Famous Disciples

R. Yitzchak ben Yosef of Corbell-R. Peretz ben Yitzchak HaKohen of Corbell

Rabbainu Meir ben Baruch of Rothenburg